

TELEGRAFULU ROMANU.

Nº 101. ANULU XV.

Telegraful este de două ori pe săptămâna: joi și Dumineca. — Prenumeratia se face în Sabiu la espeditorul foieș pe afara la c. r. poste, cu bani gata prin scrisori francate, adresate către espeditura. Pretiul prenumeratii pentru Sabiu este de anu 7 fl. v. a. — Pe o jumătate de anu 3 fl. 50. Pentru celelalte părți ale Transilvaniei și pen-

tru provinciile din Monarchia pe unu anu 8 fl. éra pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. — Pentru princ. și tieri straine pe anu 12 fl. pe 1/2 anu, 6 fl. v. a.

Inseratele se plătesc pentru între 1 ora cu 7 cr. și 1/2 ora, pentru a două ora cu 5 1/2 cr. și pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Sabiu, în 17|29 Decembrie 1867.

Invitare de prenumeratia

„Telegrafulu Romanu“.

Apropiandu-se capetul anului 1867, se deschide prin acăstă prenumeratia nouă la acesta fóia. „Telegrafulu Romanu“, va fi că și pâna acum de două ori pe septembra Joi și Dumineca.

— Pretiul abonamentului e:

Pentru Sabiu pe anu 7 fl., pe 1/2 de anu 3 fl. 50 xr., pe 1/4 anu 1 75 xr. v. a.

Pentru Transilvania și Monarchia austriacă pe anu 8 fl. pe 1/2 anu 4 fl., pe 1/4 anu 2 fl. v. a.

Pentru Principatele rom. unite și strainătate, pe anu 12 fl., pe 1/2 anu 6 fl. pe 1/4 3 fl. v. a.

DD. abonanti suntu rugati a nu întârziu cu trimiterea prenumeratilor.

Adresele ne rogămu a se scrie curat, și epistolele de prenumeratia năi se trimit frante — adresandu-le de dreptul la

Editura „Telegrafului Romanu“
in Sabiu.

Descoperiri politice.

In dilele noastre e greu a separa afacerile unei poporu, sia acelă cătu de micu, că sa nu atingă cele interesele lumei mai mari și viceversa, lumea cea mare respandesc la totu pasulu vibratiuni pâna in anghiu celu mai indepartat alu lumei.

De ani incocă diplomati a cea mare ori-ce calculi și face, unu felu de atenție arata și poștelor celor mici din orientu, ba putem sa dicem ca suntu momente in cari tota atenținea li se atrage asupr'a acestor popore.

Cu altu prilegiu amu vediu cum se planiesce in unele cercuri despre o confederatiune dunaréna, unde in ultimele ratiuni nu suntu trencuti și români cu vedere. Cari suntu insa cugetele unor planitorii iera amu pututu vedé. Ei ! opinioniile suntu libere, ele sbora in susu și in josu, crucisii și curmedisiu in capetele omenilor. Cine va pu' opri o fantasia viua de a-si ilusiu, palale de cristale și diamante și alte petri scumpe pe munti de aur?

Cu ocaziunea acăstă punem, de altmintera unu lucru vechiu, inaintea cetitorilor, atingatorii de români in specie, dura totu deodata o ilustratiune la intenția diplomatiei seu a unei părți din trens'a. Eata ce dice „N. Fr. Pr.“ in o corespondintia din Londonu intitulata Politic'a viitoria a românilor (Albina nr. 133).

Reportatoriul din Bucuresci a diuariului „Times“ ni da se precepemu cumca ministeriul lui Brateanu, care tocma a indeplinita disolvarea camerei, va fi sustinutu de Domnulu Carolu cu ori ce pretiu, pentru ca și scie dejă rol'a sa de a rostulu (fara de carte) in transformarele mari ce se pregătescu in orientu. Dupa primele relatiuni ale teneurului statu romanu cătra curtea Tuilerielor urmara legăturile cu Berolinu, cari condusera la suirea principelui de Hohenzollern pe tronulu principalelor unite. Astădi influența rusescă e in precumpanire. Cu ajutoriul acestie — adeca in contradicerea tuturor traditiunilor de pana acumu — spăra partit'a naționala romana a-si pune in lucru cunoscutea ei dorintia de a se estinde „pana la Tisa“. Deçi e vorba de esplodarea sistemei statului ungurescu. Intr'acăstă onenessiunitate din Bucuresci mergu mana in mana cu politic'a moscovita.

„Se intielege că fără de temeu s'a pusu la Dunarea de jos unu principe din cas'a regelui de Prusi'a. Bismark, la intreprinderile sale in contra Austriei, a voită ca peintru casulu estremu se aiba unu aliatu chiaru in provinciile dunarene. Politic'a rusescă, care privia cu ochi chiorisi la cerbicosulu elementu magiaru, astă ca-i vine la socotela daca o naționalitate contraria celei magiare va sparge staval'a carpatina. Pre unde se face odata gaura, potu intră și altii. Unu statu român estinsu pre cont'a Ungariei ar fi dora premergatorulu estinderei russesci pâna in inim'a teritorului tierilor impreunate sub coro'n'a lui Stefanu. Daca faim'a e adeverata, apoi cătra acăstă in momentulu de fatia se inceră o casatoria a Domnului Carolu cu o principesa rusescă, — in tocma precum regele Georgiu din Grecia, care de la nordu departe fu mutat la Atena, prin ce totodata se imputină persoanele — și altimetre putine la numeru — ce stau intre successiunea daneza și pretensiunile russesci.

„România pâna la Tisa!“ e o deviza pronunțata nainte de astă cu 15 ani de cătra unu frate al lui Brateanu într'o scrisore publica in contr'a ungarului Irányi la Paris. De la massim'a : „România pâna la Tisa“ nu vre se lasă nemica acăstă partita, carea i-e totu atât'a daca se va alia cu Ludovicu Napoleonu, cu contele Bismark seu cu Tiarolu Rusiei. DD. Brateanu și consoci in adeveru au trecutu prin mari schimbări in observarea politicii gintei lor. Ministrul de astădi alu Domnului Carolu a fostu odata conlucratorulu lui Mazzini, Ledru-Rollin și a altoru capi democratici in comitetul central alu revolutiunei europene“ ce resiede la Londra. Proclamatiunile ce le edă atunci acestu comitetu, au fostu subscrise și de d. Brateanu.

„Pentru asemenea politica in orientu s'ar rece-de d. e. in Ungaria a desparti diferitele „nationalități“ nu numai dupa districte, ci și dupa teritorie oraselor, și in lanțrulu oraselor dupa cortele. Tocma multimea naționalitătilor și limbelor indegetează acolo necesitatea unirei déca nu voru se cada du totii in caosu. Se intielege că inteleptiunea nu gasesce resunetu in urechile ultraistilor anexionisti romani. Ei nu se multiam cu a domini in principatele dunarene, unde este inca mult de lucratu pana la contopire. Ei voru se ajule a derima Ungaria care e una din stavile cele mai bune anti-rusesci, — și acăstă o facu chiaru cu pericolul d'a se uide insisi la caderea vechiului edificiu de statu.“

Nu ne vomu demite in combateri, căci suspiciunării asupr'a românilor a fostu și voru mai fi inca tempu indelungatu, precum și asupr'a altoru popore cari au sörtea inferioara de a nu forma o putere mare și impunătoare in afara. Totu ce vomu face e ca spre a intielege ce insemnă asemenea sgomote, vomu reproduce vre-o căte-va sîre din o foită mica ce apară nu demultu la Bucuresci sub numele : „Tunetulu orientului.“ Eata ce dice acea sfârșit :

„Este cunoscutu și constatatu ca tota puterile — avendu in fată loru morbosulu corpul al Turciei, și nutrindu sia-care posta de a luă preponderențială in oriente, ună asupr'a celei-lalte — i-si au politic'a loru de precautie; și de aci și diversele partite prin tota poporele manusul Danubiu, fertilului Balcanu și intinsula Archipelag. Altii tînu de politic'a Franciei, altii da a Angliei, a Russiei, a Ausiriei etc. și sîrte putini de politic'a loru proprie naționale, căci acea politica este intu-necata și mai delaturata de propagandele acestor politice, și nu numai atâtu, dura bietele popore suntu orbite, incătu mai nu mai cunoscă care din aceste politice este lui favorabile!“

Mai la vale continua :

„Fia-care din puteri și-a alesu poporul seu, prin care sa-si faca influența și forța in oriente. Asiă Francia și Italia și-a alesu pre români și pre albanezi, pre cei de unu sânge cu densele, Russia pre slavi. Cele-lalte puteri neavandu elemente, unele se silescu a face colonie in aceste provincie spre a se fortifica, de aci zorul celu mare din anii trecuti de a se face colonie germane. Altă prin beneficii apparente sa silescu a-si atrage pre veninu din aceste popore : Asiă, Anglia și-a intinsu influența sea in poporul grecu, insa, și-a basat'o asupr'a poporului magiaru, prin care voiesce a controla politic'a Franciei și pre a Russiei.“

Din aceste vedem invorul celor din Press'a libera și din Times. Putem insa și noi să altii tragă acea invetiatura folositore, ca pâna candu poporele din orientu se voru lasă a fi folosite de diplomația voru fi neintreruptu sumutiate și suspiciunate, pentru că sa fia folosite unul contr'a celuilaltu.

Poporele Europei s'au emancipat de multe prejudicii. Ele voru ajunge și la cunoșcerea interesului celu mare de a înainta buna starea omenei. Spre ajungerea acestui scopu insa nu trebuie sa se persecute unele pre altele, ci sa se sprijină. Ce atinge in specie referintele românilor și ale magiarilor, evolu mediu ne da lectiunea cea mai reală și ne arata ca magiarii singuri au trebuitu sa fia supusi.

Evenimente politice.

Sabiu 16 Decembrie.

„Presse“ aduseșe o scire ca regimenterile din Galicia au să se completeze. Cătu e de simplă acăstă scire, a facutu sensație mare și puse in fatia cu sgomotele cele multe despre immobiliile trupelor russesci in Polonia rusescă, duce pre omu pre lesne la cugetulu ca trebuie sa fia ce-va dupa pregătirile acestei imprumutate. „Pester Lloyd“ a luat sarcină asuprasi a calmă aceste sciri cu a-creea : ca dela luarea unor mesuri de precautie pâna la unu conflict, e o cale buna. Persuadă Austriei cu toate aceste a nu dă ansa cea mai mica la vre-unu protestu, ci a acceptă că sa vîdă, ca cîteză-va Russi'a in fată Europei, fără de nici unu motivu și fără de aparintă unui motivu, sa vîna preste noi, cu scopu de a ne spoia. „Aparintă acăstă sa nu i se dea a mâna Russiei, ci Austrăia sa accepte in linisice“.

Fiindu vorbă despre Russia sa nu trecești preste unu actu, carele s'a fostu comunicat Portiei in privința poporului din orientu. Actul datează din 18 octombrie anul acestă și este trimis de Gorciacofu ambasadorului rusesc din Constantinopol spre ala impartăsi cu Pôrta otomană. In nota cu care merge acestu actu se acusă Pôrta de indolență, ca nu vrea sa facă nimică pentru creștinii din orientu și să dice, ca cu putine modificări asemenea declaratiunea a primitu Pôrta și din Parisu, Berlinu și Florentia. Eata actul :

DECLARATIUNE.

Dela inceputulu regretabilelor evenimente in template in insulă Cretă marele puteri s'au miscatu de o stare de lucruri, care, nu numai loviă sentimentele loru de umanitate, dura ale căror re-sunete printre populatiunile creștine ale Turciei putea pune in primejdia repausulu Orientului și interesele păcii generale.

Mai multe dintre ele s'au concertatu că sa recomande Portiei de a opri curgerea săngelui și de a căuta in unire cu ele o societate la acestu deplorable conflict printre leala ancheta asupr'a plângărilor și dorintelor Candiotilor.

In adestare, ele au insistat că să subtraga calamităților resbelului familiei insurgentilor.

Gouvernul otoman nu a pusu obiectul materiale la acesta opera de umanitate, dar a opusu consiliilor, esortatorilor, cererilor, staruitore si repetate ale cabinetelor o putere de inertie pre care nimic nu a putut elatină.

Actul de amnistia prin care a oferit de a suspende ostilitățile nu prezinta nici un'a din garantiele care aru putea face acesta măsura adeverat serioza, și refuzul seu definitiv de a face o ancheta colectivă nu lasă a se intrevedea nici o soluție a chestiunilor pendinte și nici unu remediul la abusurile care au provocat redicarea Candiotilor, care au agitat orientul creștin și lipsit su solitudinea marilor puteri europene.

Cu totu staruitorele loru insistări, nici o reformă organică nu a fostu aplicata pâna aci doarintelor celor-lalte populațiuni creștine ale imperiului otoman, pentru care spectaculul acestei crancene lupte este o cauza permanentă de escalație.

In aceste conjecturi puterile care au oferit consiliile loru Porticii au conștiința de a fi indeplinitu ceea ce le dictă sentimentele loru de umanitate și sympathia loru, nu numai pentru interesele generale ale populațiunilor creștine, dar și pentru viitorul Turciei chiar, căci elu este stremt legat cu fericirea și liniscea poporului de sub sceptrul Sultanului.

Cabinetele au tema ca prelungirea aceluia conflict sângerous și resistentia obstinată a Portiei la amicalele indeanări sa nu imprascie la aceste populațiuni în momentul in care ele se află mai multu lipite, sperantă unei adverate imbunătățiri a sorteii loru, precipitând astfelu în orientu criza pie care aru vrea sa o evite.

Cabinetele credu ca au sleitu silintele conciliunii și consiliile prevederii.

De atunci fără a renunța la missiunea generoza pre care conștiința le o impune, nu le mai ramane decât a degăză respunderea loru lasandu pre Pórtă consequențelor posibile ale aceloru seze.

In calea ce a alesu și in care perseveră, Gouvernul otoman nu poate neapără, compă pre una ajutoriu materialu din partea puterilor creștine.

Déca cabinetele după ce au cercat in desertu a o lumină, credu de a loru datoria de a declară ca de aci înainte aru reclamă în desertu sprigulu loru moralu in mijlocul greutăților ce a preparat Turciei putină sea diferenția pentru consiliile loru.

(„Terra“)

Consecințele acestei lectiuni s'ară pară a se începe in Montenegro și mâne poimâne cine scri unde. Eata ce se telegrafează din Vienă, 19 Decembrie: — Diuariul „Wanderer“ anuncia ca doi tramișii montenegrini au sositu la Constantinopol spre a cere cesiunea porturilor Antivari și Spiza, amenințându ca le vor cucerî la casu de refus. El dicu ca Serbia s'ară ingagiata a veni in ajutorul Montenegrului.

Despre Italia reproducem următoarele de pesie:

Florentia 20 Dec. In Camera Ratazzi urmandu discursul său dice ca aru fi trebuitu să mărgă asupra Romei in data după otârirea consiliului de ministrii, spre a ajunge mai înainte de interventiunea străină, in orice casu cesiunea s'ară fi înaintat pre calea deslegării atunci. Trupele erau forte de ajunsu, pentru ca atunci nu se putea vedea interventiunea francesă. Chiar in casu nenorocitul alu onui conflictu cu trupele franceze, puterile amice s'ară fi intrepusu cu grăbire pentru a opri versarea de sânge. Insă pare cu neputinția ca Francia, cu totu alianța sea cu sănțul Scaunu putea sa facă resbelu Italiei, pentru a ajută unu guvern inimic alu civilizației, care adăpostesc pre cei cari conspiră contre dinastiei italiene, și e in lupta cu totu instituțiile liberali.

D. Ratazzi nu recomanda alte sacrificii și concesiuni pentru grabnică plecare a trupelor franceze cari voru fi silită sa plece împins de voală naționale și de interesele loru. Ratazzi respinge conștiința avându nisice base impossibili.

Florentia, 20 Decembrie. — „Gazeta Italiană“ anuncia ca ministeriul de resbelu chiamă supt drapelul primă categoria a clasei 1846. Deputații continua desbaterile asupra Romei. Menabrea dice ca nu renunța la Roma, dară vrea se realizează programul prin mijloace morali, fără violență, și cere

condamnarea său aprobarea pură și simplu a politicii sale... Ratazzi se miră ca ministeriul francez cutăză se consideră plebiscitele că o pedepsă divină. Convenția este actul impus de cel mai tare celu mai slabu, cu totu acestea ea a fostu respectata, insă a fostu cu neputinția Statului de a impiedecă trecerea voluntarilor. Austria chiaru n'a reusită a opri trecerea Tessinului in 1859 de către voluntari.

Paris, 17 Decembrie, — „Patria“ dice ca guvernul francez a primit depesă dela Menabrea prin cari cere explicații asupra declaraționilor lui Rouher.

Dietă Ungariei.

In siedintă din 14 Decembrie se continua desbaterea asupra legei pentru detoriștul statului.

Dupa ce vorbesc Olgay și pentru propunerea lui Tisza ia cuvântul.

Deák, care in cuvântare de o ora a arestatu necessitatea de a se primi proiectul de lege. Dupa lege se poate face obiectiunea că Ungaria nu trebuie să primește sarcini; din punctu de vedere finanțial inca e adeverat că aru fi mai bine să dea sarcinile s'ară mai puțin micsoră; data e intrebarea ca ora e și politică? In cesiunea acăstă nu merge după sympathia ei după interesele materiale. Aceste suntu cimentul celu mai bunu între națiuni impreunite. Espune că și candu au venit mai Marici dinastiei habsburgice pre tronul Ungariei au adus Ungaria unu sacrificiu adeca dreptul de alegere. Prin acăstă s'ară mantuia Ungaria întrigătatea teritorială. Turcia nu mai e astăzi pericolosa pentru Ungaria, dară situatiunea Ungariei între două puteri mari recere de a avea unu confederat, unu soțiu, că sa nu sia calcata de un'a din aceste puteri, sau să nu sia absorbită, déca se va alihi de un'a din ele. Cu poporul oriental și e temă a se alia pentru întrigătatea terei. Le dorise poporul oriental desvoltare însă preferă legătura de pâna acum adeca cu Austria. Elu nu crede că va fi cineva în casa carei să crede că densul vrea a frângă sănătuna pragmatica. Le aduce a ceste înainte pentru că sa arete bunătățile faptice ale Ungariei din acăstă lege fundamentală, de unde se deduce că Ungaria e obligată la sacrificii. Atât neopportuna respingerea de a participa la detoriștul statului pentru că déca se aru sterge 3000 de milioane din averea europeană, cari e detoriștul Austriei, atunci s'ară provocă antipathia Europei întregi contra Ungariei și acăstă are acum lipsa de sympathia mai multu că ori și candu.

Sănătuna pragmatica de aceea nu a adus rezultatele sperate pe întrucătirea ereditariei noastre constituționale. Monarchii absoluci au folositu impregurarea această contră Ungariei, contra cărei au purtat o luptă secreta. Pentru că nu se va teme egalitatea care e acum între părțile imperiului prin introducerea constitutiunalismului și în părțile ereditare, trebuie ca și interesele materiale să se egalisze de ambe părțile. Amintesc că în 1848 s'ară făcută gresie, la care a fostu și vorbitorul părtășiu, că nu au vrutu să participe Ungaria la datoriștul statului din motive de ecuitate. Desfășurarea perderea cea mare a Ungariei în urma gresiei acestei. De purtarea detoriștului statului Ungaria nu scapa nici candu se aru resipi Austria. Puterea aceea carea va sfermăpre Austria de sigură nu va fi aplăcata a plăti ea însă și va încarcă cătu mai multu în spatele Ungariei.

Ungaria să se tina de promisiunea dela 1861 și 1867 și să plătescă, pentru că aici aterna complanarea, care densul nu e unu lucru și indiferent. Complanarea e semnătă a purtătorului naționalei, atunci densul nu are ce face cauta să recomande mijlocul acăstă. Dica opinia publică ce va dice. In fine afirma că l'a multumită deslucirile ministrilor și crede că sumă corespunde cu suportabilitatea Ungariei.

Paulu Paape contra proiectul de lege. Vadanay pentru, Bernat contra, Kurz pentru.

Madarasz din estremă stânga se urca pe tribuna și critica pre barbatii de stat ai Austriei, cari nu au avutu alta de scopu decât răunarea Ungariei. Castigurile de astăzi ale Ungariei nu suntu alta decât sacrificarea intereselelor celor mai vitale ale Ungariei și immormentarea au-

tonomiei naționale (Ilaritate). Citează din „Pest Napló“ dela 1861, ea redact. Kemény a disu atunci ca Ungaria nu e datore a plăti detoriștul austriac, și reflectăza că totu același barbat aru fi disu că e numai capriciu a numi detoriștul statului cu numele specific austriac. Oratorul nu incuviintăza ca prin primirea detoriștului sa pastreaza întrigătatea Ungariei. Ungaria in tempul Mariei Teresiei a făcutu „atât“ incătu a respatită atunci Austriei pentru totu beneficiile căte le-a avutu Ungaria dela acăstă. Lui Pulszky i respondă că nu dietă are sa decida, ci delegațiunile asupra intereselelor celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Cătu pentru armă naturală dice că e de lipsă, pentru că după cum invetăa esperința promisiunilor Domnitorului nu se poate dă credinciu (Ilaritate). Se aru invoi și densul la primirea unei părți din detoriștii de căsătore si controdusu instituționalismul întrigătatea celor mai însemnate. Trecendu preste alte multe atinge ca libertatea personală e valoarea și municipalismul nu mai este. Că

păstra pentru archivu langa operatulu cărilor funduare.

§. 12. In locul posesorilor minoreni, seu affatori sub curatela din alta causa, suntu datori a se infăscia representantii loru legali.

Autoritătile tutorale, si curatelari, precum si tutorii si curatorii, suntu datori sub responsabilitate a ingriji ca drepturile pupililor ci curândilor sa se aducă la valoare cu ocaziunea pertratărilor.

Asemenea e datorinti'a representatiunii comunali a face atenta comisiunea nu numai la drepturile minorénilor si curândilor, ci si la drepturile ce li competu femeilor si vedovilor dupa legile tie-rei in privint'a averii nemiscatore a barbatului si a supraveghii: ca sa nu se inscrie de proprietariu in locul adeveratului proprietariu vre-unu arendatoru, tutoru, curatoru, seu administratoru de bunu, caru au numai spre administratiune vre unu eorpu alu cărilor funduare.

§. 13. Ne infatisindu-se posesorulu, seu reprezentantele seu legalu, si neinfatisindu-se in locul lui nici vre unu representante alu seu legitimatu cuviintiosu: comisiunea va denumi unu reprezentante pe spesele si pericululu posesorului absente, si va tiené pertratarea cu acel'a,

Antistele comunalu e detoriu a fi de facia la alari pertratari si a contrasemna protocolul de pertralare.

§. 14. Posesorii si-potu legitima titlulu de dreptu si cu documinte. Suntu inse datori a aduce cu sine si cate o copia curata despre documintele produse, si a o predă comisiunei, carea asemeneandu-o cu originalulu, si adeverindu-o din oficiu ca „aflata de corecta“ o primesce pre sem'a archivu lui.

§. 15. Ne legitimandu-se titlulu de posessiune cu documinte, seu nedandu in lastru posesorulu copia documentului si nepotendu-se si altcum descoperi posesorulu fapticu ar se fie inscris cu atare.

§. 16. Relatiunile regulate prin patent'a despre avititate, din 29. maiu 1853, si cea urbaria din 21. junie 1854, suntu eschise dela partrarile de localisare.

Prin urmare, deca cu ocaziunea pertratarii s'ar aduce in vorba pretensiuni intemeiate pre patentele amintite, comisiunea nu se poate lasa in resolvirea acelor'a, ci va constata si luá la protocolu numai posessiunea faptică.

§. 17. Candu inse care-va contradiscere seu disputa obvenita nu s'ar atinge de relatiunea de dreptu, amintita in paragraful premergatoriu, ci s'ar referi la intrebarea curatul de dreptu privatu: ca e posessiunea unui singuru, seu comuna? si pre cale pacinica nu s'ar poté complană: realităile se voru inregistră pre numele posesorilor fapticu singurali ori compoñitori; totu de odata inse anotandu-se atat' pretensiunea aredicata, catu si pretendentii, cesti'a din urma se voru indrumá, se si dovedesc drepturile pretinse inaintea judecatoriei celu multu pana la decursulu temporului, care va fi detiermorita in edictulu, ce se va emite pentru publicarea protocolelor cărilor funduare.

§. 18. Candu subu cercetarea dreptelor de posessiune ar' veni in vorba si vre o petensiune de a asigurá parþea ereditaria a confratinilor seu a coereditilor, slatorita in bani, ori zestrea femeii, ori dreptulu viduálu: deca se face invóiala de buna voia in părtele interesate, sum'a datornica se va inscrie pre acelu corpu de cărti funduare, care se-i servésca de sigurantia, pre langa subscrierea părtilor si a unui membru din representant'a comunale.

In casu de certa inse, comisiunea nu se poate lasa in petratarc mai departe, ci are se indrumaze părtele, ca se si complaneze pretensiunile, seu intre olalta pre cale pacinica, seu pre calea legii, si se le insinuize in decursulu terminului edictulu spre inregistrare intra sarcini.

§. 19. Fiecare protocolul alu cărilor funduare se va adeveri si de cătra possessorulu seu reprezentantele lui in serisu intr'acel'a, candu suntu compoñitori, de cătra unulu dintre ei,—cu subscrierea numelui dupa parcel'a cea de pre urmá a fiecarui corpu de cărti funduare.

Membrii reprezentatiunei comunale suntu datori a adevará si atari subscrieri de nume in fiecare protocol cu scrierea numelui loru inausi.

§. 20. Candu e de a esoperá inventariu judecatorescu, seu conscrierea ori pretiuirea judeca-

torescă a carei-va posessiuni subu decursulu localisare: esmisulu judecatoriei e datoriu a procede in contielegere cu comisiunea localisatore. iér comisiunea e datore a eda protocolulu facetu alu cărilor funduare spre intrebuintiare la procederea judecatorescă, pre langa retramitere.

In casurile acele, candu pentru transpunerea proprietății carei-va realități e necesarori indatatu unu actu judecatorescu: judecatoriele voru procede chiar la efectuarea acelui a dupa pras'a legale custătoria, suntu insa detore a ingriji ca transpunerea posessiunii, daca si incătu s'ar referi la o realitate deja inregistrata in cartea funduara sa se insemne si in protocolele cărilor funduare.

§. 21. In comunele acele, in caru comasarea cri segregatiunea e in decurgere, mai alesu inse, unde s'ar seversitu demesurarea pregatitoria, s'ar efectuatu invóirea urbariala, ori s'ar adusu sentinția din partea tribunalului cu potere de lege, si in urm'a acestor'a executiunea faptică se poate spera in currendu: are sa se amâne localisarea; executarea comasarei seu segregatiunei inse trebue sa se urgeze la autoritatile competenții.

Déca lipsescu conditiunile aceste, localisarea se poate execută fara nici o suspendere.

§. 22. Candu din contra intr'o comuna, seu mai multe regulare legale a posessiunilor s'ar inimbiu dupa ce s'ar intemplatu localisarea, judecatoriu a carea o va execută, e obligata a tramea indata directiunei cărilor funduare operate geometrice impreuna cu chart'a, in forma autentica: éra direcțiunea e datoria a face dispozitie in contielegere cu oficiul catastralul: ca protocolele funduare atat' in privint'a creditului, catu si a dărei, sa se aduca in consonantia cu starea cea noua a posessiunilor.

§. 23. In privint'a defigerii terminului edictulu cum si preste totu in privint'a estinderei regulamentului de procedura in ducerea cărilor funduare ce susta in Ungari'a, si asupra Transilvaniei, se va emite la tempulu seu o ordinatiune deosebita.

§. 24. Cărtile publice de posessiune din pamantul regescu, insintiatu pre temeiulu decretului de curte din 25. augustu 1836 Nrulu 3043, in catu na corespundu determinatiunilor codicei'ui civilu comuni austriacu, suntu de straformatu dupa regulete ordinatiunii de facta.

§. 25. Cheltuele banali impreunate cu inintiarea cărilor funduare le supórtă statul.

In ordinatiune speciale se va detiermorii: cari suntu prestatiunile acele in natura, ce suntu de implinitu cu ocaziunea localisarei, de cătra toti posessorii de pamant din comuna din prenuma, si asupra căroru împărtire proportionale, déca nu sar' poté intielege intre sine, va decide autoritatea politica respectiva, luandu in consideratiune drépta impregiurările obvenitore.

§. 26. Acturile oficiose, ce se receru la constituirea cărilor funduare, suntu liebere de timbru si tasse.

Eliberarea acesta se estinde preste totu protocolele, esibilele, aclusele si espedițiunile, in catu acele servescu numai spre executarea afacerilor privitor la constituirea cărilor funduare.

§. 27. Totu de o data cu ordinatiunea acesta a se emite pentru organele de localisare si o instrucțiune, carea normează intreprinderea lucărilor pre-gatitorie.

Pest'a in 8. novembre 1867.

Balasaru Horvát m. p.
Conc. ministru r. u. de justitia.

Sabiiu 15 Decembre. In numerulu trecutu amu avutu ocaziune a vedé ca universitatea naționala a votatu tramitera unei adrese de loialitate ministeriului reg. ungurescu. Acum reproducemul astutu insusi carele suna:

Inaltu Ministeriu r. ungurescu!
Natiunea sasescă din Transilvania a aflatu din seculi de vîntu din cele mai frumose drepturi ale ei, impregiurarea, ca ei i este concesu, nu numai că părți singuratic, precum suntu scaunele si districtele, ci intrunita in unu intregu, a-si descoperi convingerile, sperantile si dorintiele ei atat' inaintea organelor inalte si celor mai inalte ale regimului catu si inaintea prea inaltului tronu al Regentului. In dreptulu acesta o au scutitu legile tie-rei si pre inaltele ordinatiuni pâna in diu'a de astazi.

Unu sim'iu de aduna intristare s'a respondit in toate cercurile credinciose constitutionei, candu la incepitulu acestui anu s'au opus pedeci conflusului acestei universități; dara a resunat o strigare de bucuria cea mai mare candu emiscul inaltului ministeriu de interne dela 1 Septembre a. c. a declarat ca aceste pedeci nu mai esista.

Inaltu ministeriu regescu! Natiunea sasescă nu e dadata a denegá increderea in dorintia si vointă Domnitorului ei dinasticu si legitimu, care incredere singura pună in statutu constitutionale legatura intre Principe si popore spre o nisuntia fecunda. In sirul celu lungu de seculi, in care s'a aflatu sub scutul coronei unguresci, natiunea sasescă a avutu ocastune de multe ori a dovedit prin fapta, ca alipirea ei către dreptulu propriu nu a vămatu omagiblu ce se cuvine Principelui si legei statutului dupa Ddieu si dreptu.

Asia a primitu natiunea acesta in simtiu celei mai adenci veneratiuni si cuvintele, caru Majestatea Sea prea gratiosulu nostru Imperatu si Rege s'a indurat a le indreptă către dens'a prin hărthia Sea din 19 Aprile 1866, in carea se exprima acceptarea, ca „loialitatea cea probata si recunoscuta a natiunei sasesci din tempurile cele mai vechi va sprinji cu incredere intențiile parintesci ale Majest. Sele, caru au de scopu regularea reșevintielor de statu ale Transilvaniei.

Si simtiu acesta de pietate a fostu ans'a increderei celei predatatorie, de ore-ce Pre inaltu Majestatea Sea in aceeasi hărthia s'a indurat de nou prea gratiosu a asigurá pre natiunea sasescă de sustinerea institutionilor ei legale si pusetiunii sele dupa dreptu.

Inaltul ministeriu reg. ungurescu responsabilu — chiamatu de increderea Pre inaltu Majestătiei Sele si purtatu de increderea natiunei avendu-si radacin'a in principiu celu pururea adeveratu, ca spre intemeierea de stari durabile, in vieti a staturilor si poporilor nu e de ajunsu de a crea sapte implinite, ci ca numai egala credinta către lege, a celor mai inalti si a celor mai de josu, da cimentul celu mai tare — a sciutu intărî increderea si in natiunea sasescă, ca amesuratu cuventului mangăitoriu alu monarcului, acele institutiuni si acea stare de dreptu a acestei natiuni, in a cărei base e dedata acesta a altă garantia cea mai sigura a existintei sele, fara că prin acesta sa se vadme ore-candu legala desvoltare a statului, natiunea sasescă se bucura si de scutul organelor inalte a regimului de satia.

Nu se poate altmintrea decat' ca observatiunea aceasta si intărirea acelei increderi rezultate din observatiunea a silitu si pre universitatea natiunei sasesci, indata ce a ajunsu la cunoștința respectivelor sapte si la cea dintâi adunare a sea dupa serbătoresca inaugurate a vietiei celei nove constitutionale in terile coronei unguresci prin instituirea ministeriului responsabilu si incoronarea regelui, — a exprimá, ca ea (natiunea sasescă) si tiene de deatoria nu numai a urmă ascultându cu pietate de vocea monarcului, ei, — deja impluta de simtiementul demultiamita către insii consiliarii coronei, — ca ea, in lăuntru cercului ei de activitate, conluna plina de sperantia si de incredere, in strinsa alipire către sapientia (intelepciunea) si dreptatea inaltului ministeriu reg. — la acelu edificiu, carele sa unescă totu poporele patriei noastre dela Ddieu in mesura mare cu atâtea feluri de daruri binecuvantata, in lupt'a cea pacinica pentru libertate, cultura si buna stare, la unu scopu carele sa impace pre toti.

Asia sa dea Ddieu! si spre efectuaria acesteia sa binecuvinte Ddieu pre inaltul ministeriu cu dărul seu celu mai bogatu.

In tota supunerea subscrisea universitate a natiunei sasesci are sa mai adauge lângă acesta dorintă numai inca rugarea, că inaltul ministeriu regescu sa bine voiesca a primi espressiunea acesta de supunere si incredere, pre care si-a permis a o substerne Inaltu acelui a că representanti'a legala a natiunei si a face că natiunea insa-si si institutiunile ei probate si de aci incolo sa fie recomandate inaltului scutu alu regimului.

A. D.

Brasovu 4/16 Dec. 1867. (Intăriat)

Domnule Redactoru! Credu ca din multe părți primiti corespondinție despre festivitatea dilei de 30 Novembre a. c., ve rogu concedeti locu si acestoru săte in prezent'a d-vosra foia.

Ve comunicu festivitatea ce s'a intemplatu in

aceea dî si aici, i-mi permitu insa a ve deserie mai intaiu indemnulu ce a stapanit pre crestinii nostri pentru acea festivitate.

Omenii nostri de pre aici au crescut cu nobilul simtiemntu a iubii si a pretui pre parintii loru si pre cei ce se jertfescu pentru ei, asiá ei nu lasa a trece ocasiunea de a nu manifesta aceste semne. Afara de acésta dintaiu tînu bine aminte inveniaturile intieptului Sirach dela Cap. 44 unde trage atentiunea, asupr'a capetenielor celoru nemuritori ai Israelenilor si intre alte inveniatu acestea : „Sa laudâmu pre barbatii cei marii si pre parintii nostri, toti acestia s'au marit intre nemurile sele si in dilele loru lauda. Suntu dintre ei cari au lasatu nume, ca sa vestesca laudele loru, si suntu de cari nu e pomenire, au peritum cum n'aru fi foata. Intiepiunea acelor o povestescu poporele si laudele loru le vescere adunarea.“ Astfelii crestinii nostri de pre aici cuderu acceptara diu'a de 30 Novembre a S. Andreiu, fiendu ca era si onomastic'a Archipastoriului loru si fiendu ca tinu multu la acea morală, ca e cuviintia a areta laude si semne pentru ostenele celor ce se jertfescu. Acesti crestini tinu multu de acea detorintia, ca fii demni suntu numai aceia, cari cinstescu si pretiuescu pre parintele loru. Atari fii pretiuescu pre parinte nu numai din detorintia ci din aceea, ca pricpe folosulu ce-lu au dela densulu, ca si dela sôre, care prin stralucirea radielor lui incaldiesce si nutresce inimele loru.

Cunoscemu toti, cati suntu de putini aceia si mai alesu intre noi — cari intrecu datoriele loru. Atari barbati suntu rari, flendu ca suntu tramisi a nume dela Dumnedieu. Cunoscendu acésta si ortodocsi de pre aici, cunoscera si aceea ca, suntu chiamati a binecuvantă vieti'a si ostenele Archipastoriului loru, pentru serficirea loru propria.

Suntu laudati parintii, cei ce potu ingrigi bine de cei trei patru fii ai loru, dara acelu parinte care ingrijescu cu priveghiere si cu sudore a se adaptati, a se hrani spiritualmente, a se umbrui de drepturi a se mangaiá si a se mantui aprópe la 700 de mii de suslete si inca odata pre atati, din Ungaria pota a se tacea lauda a nu-i manifesta binecuvantarea ? Nu ! Cele 10 mii de suslete fii ortodocsi din acestu locu, nu se putura retinea dela acésta manifestare. Ocasionea serbarei de 30 Novembre diu'a S. Andreiu abia o acceptara ca sa arete semnu de multiamita Archipastoriului loru Andreiu, parintelui loru susfetescu, care a obositu la redicarea unui isvoru de vietia in mijlocul loru, care a staruitu cu influentia si spriginire materiala si morală spre a se infinita Gimnasiulu ce redica numele loru, care si astadi numai cu adiostirea, spriginu si inspectiunea sea, face de infloresce. Acestu parinte, care a redicau vadi'a bisericiei, vadi'a natiunei ; acesta despre care in a. 1865 in Senatulu Romaniei intre alte merite ce s'au numeratu de exemplu, resuná si acese cuvinte : „Acelu Si a g u n 'a acelu Episcopu astadi Metropolu, stralucesce, ca unu luceaferu alu ortodoxie, care a castigatu natiunei sele de preste Carpati drepturi, dupa care a versatu lacremi secului intregi, si care in fine a castigatu pre celu mai mare de tote, autonomia Eclesiei romane de a colo. Tote acestea prin activitatea sea prin piezatea si inveniatu'a clerului si a poporului pre care-lu pastoresce cu cuventulu intiepiunei.“

Atari adeveruri si multu mai numerose decatua acestea ; atari simtiemntu de stima nu putea a nu le areta la fiii ce i-sau desvoltat, prin ostenele Archiepiscopului loru. Ele nu puteau remané nedusite nici asta data, de-si au resunat totudin'a de doue-dieci de ani incóce mai alesu la onomastic'a lui, la serbarea săntului Andreiu.

Omenii nostri inaintara serbarea acésta intr-serbare regulata fiendu ca e pentru ei o indoita, si diu'a celui ce vietuesce, se trudesc, se lupta numai pentru noi adeca pentru toti fratii nostri romani din Austria.

Eata indemnulu ce a impinsu pre acestei fii sa faca festivitatea urmatore.

Tote clopotele in preséra sunara dimineti'a urmatore asemenea, tote bisericile cu polecandrelle aprinse, in tote acestea se tinura slujbele didecesi si rugaciuni din genunchi pentru inelung'a vietia si sanatate a Archipastoriului nostru. In biseric'a St. Nicolae s'au slujit sobornicesce de cătra trei preoli. Sutele de tineri, cari se adapă cu cultura din Gimnasiulu si norm'a de aici mersera in rendulu celu

mai cuviinciosu si inaltiara prin vocile loru rugaciuni tatalui cerescu pentru Inaltulu loru Parinte.

Poporulu de ambe clase, neguitorii si din celu mai de josu implura biseric'a. Chorulu tinerimei gimnasiale prin tonurile lui melodișe, areta ca acésta dî este o festivitate. Dupa doxologia cătra finitulu servitiului didecesu preotii inaltiara rugaciuni din genunchi pentru vieti'a inelungata si multiamirea Archipastoriului nostru.

Dupa esfere, corpulu preotiescu, profesoralu si neguitorescu, acesta condusu de D. Presiedinte alu Gremiului Ioann G. Ioann felicitare inaintea dui Protopopu Iosifu Baracu pre pre scumpulu nostru Metropolitu. Mai târdiu doue depesie din partea corporilor felicitara chiaru si pre prea scump'a persóna.

Esc. Sea D. Archiepiscopu si Metropolitu fiendu desu pre la Brasiovu e prea cunoscetu din inveniaturile sele tuturor filioru de aici. Si astfelii s'a inteparitu stim'a lui in inim'a loru.

Cu aceste dandu publicului cetitoriu a avea intre scientia semnele de stima si iubirea fiasca ce s'a manifestatu si pre la noi, credem ca i-am datu si argumentele cari ne indemnara la acésta. A imprimi ce dice Sirach laudandu si pretiuindu pre barbatii cei meritati, ne pretiuimus pre noi insine facendu rugaciuni tatalui cerescu ca sa-lu sustina la multi serficii ani ne sustine chiaru pre noi cu spriginire vadu si in mangaiere.

Principatele române unite.

Iasi, 2 Decembre 1867.

Alalta-eri s'a terminatu alegerile delegatilor colegiului alu 4-lea in cele cinci despărțiri ale Iasiului ; si, cu tota silintie ce si-a pusu parti ulu reactiunari, bunul simtiu alu alegatorilor a nimicitu incercările reu voitorilor natiunei si legitimitatele sele interese.

Victoria este insemnata, caci ea dovedesc intr-unu modu otaritoriu, ca chiaru in multimea aceea care din nenorocire, in mare parte, nu este inca deprinsa cu luptele politice — chiaru acolo unde ademenirile, coruptiunea, intimidările arn putesa sa aiba mai multa inimișire, chiaru in acele mase, a petrunu lumin'a natiunei, poporulu nostru in fia care dî se descepta mai multa si intielege, scie sa deosebescu intre adeveru si minciuna ; si se apretiuiesca la just'a loru valore pre aceia, cari pana eri i-lu calcau cu dispretiu in picioare si cari astadi ii cersitorescu cu umilitia — prin unghirile intunecose — voturile sele. Poporului iau judecatu, si verdictulu seu a esit din urn'a electorală a delegatilor colegiului alu 4-lea ai urbei Iasi.

Colegiulu alu 4-lea din Iasi trebuie sa dea 29 delegati, resultatulu a fostu precum urmăda : 27 delegati democrat, si 2 delegati boeresci.

Intielege-va ore reactiunea tota semnificarea acestui insemnatoriu verdictu ? — Intielege-voru ore acei cari dela caderea domnieloru fanariote, au avutu in deplin'a loru discretiune destinele acestui poporu, pre care l-au despretiuitu, l-au umilitu, l-au seracit, l-au datu in jafulu tuturor streinilor, ce l-au robit, in urma, si la marsiavulu nemu jidovescu.

Momentele aceste suntu soleme ; lupta este incinsa, in tota tiéra, intre partisani desparti ai sistemului despoticu, oligarhicu, si intre adeptii democratiei române. O frumosa lupta — ai căr'ia resultatu ultimu nu poate fi indoiosu — unde omenei devotati binelui publicu si intereselor poporului român, increditori in dreptatea causei loru, stau la lumin'a sorelui, si cauta prin sinceritate, prin ratuire si inteligintia se invinga, si unde reactiunea — boierii si ciocoiu loru — stau topiti in umbra intindindu in tâcerea intunecului mrejele perfidei ; stau pandindu la politica — ca banditulu din codru — cu totu arsenalulu despoticului, puterea francmasonica, puterea calomniei si a defaimărei, puterea coruptiunei si a minciunei !

Lupta este frumosa, pentru ca e lupta intre fiu luminei si fiu intunecului ; pentru ca e lupta intre trecutulu celu amaru si viitorulu care ne zimesc, si care ne descepta cele mai imbucuratore sperantie.

Curagiu nobili luptatori ! — curagiu voi cari credeti in dreptatea poporului; voi cari aspirati la marirea nemului romanescu, voi cari ve luptati pentru causa celor multi si impilati, in contr'a celoru putini si impilatori. — Curagiu, inca odata,

caci causa cea justa nu poate peri ; ideile cele nobili trebuie sa invinga.

Lumin'a a inceputu a luci ; dreptatea se va face. (Dreptatea).

Dâmbo locu unui passagin dintr'o corespondinta ce ni s'a adresatu din Constantinopole, relativa la starea de umilitia din afara in care ne-a pusu guvernul acesta ce se chiama : dela 11 Februarie. Terminii suntu prea clari ca sa mai aiba nevoie de ori-ce comentariu si anim'a ni se sfasie a mai adauge si noi ce-va in acésta privintia.

Constantinopol 8 Novembre 1867.

„Positiunea agentiei noastre devine din dî in dî mai critica. Seiti ca mai de une-dile Pórt'a a comunicatu oficiale ca de acum inainte nu va recunoaste jurisdicția româna ; fiindu considerati români ca raiale, suntu justitabili de tribunale turcesci ; acésta s'a publicatu si prin Levant-Herald. La omorulu ce s'a intemplatu in vîră trecurta la Conscund juk in perso'n'a unui neguitoriu supusu românu, cancelari'a româna, dupa lege, a sigilatu magas'a si avea lui, dara autoritatea otomana indata a venit si rumpendu sigiliele năstre a aplicatu pre ale sele si Pórt'a a respunsu ca nu recunosc astfel de dreptu agentiei române. Asemenea si la falimentul lui Friedman, supusu românu, dupa ce cancelari'a româna dupa regula, cum s'a urmatu pana acum, a sigilat magasinul falitului, tidjaretulu a tramsu indata de au dessigilat si a pusu sigilulu seu.“

Eata positiunea ce au creatu tierei salvatorii astazi la putere, si titlurile cu cari se prezinta la alegatori spre a lere voturi ! Tr. Carp.

Varietati.

* * Multiamita publica. Un'a sută si cinci dieci si cinci familii din Bodu, nenorocite prin furiosulu focu din 27/15 Augustu a. c. si anume : 128 români, si 27 sasi, primindu in presentia subscribului dela Domnulu Teohari Sotiru Manciu 131 fl. v. a., ii adueu domniei sele prin mine cordial'a loru multiamita, precum si celoru-lalți generosi domni bine facatori din Brasiovu, cari au contribuit la acestu ajutoriu. Ddieu atotu putintele sa-i aperi de tote relele, si sa le resplatsea cu bogate daruri. Intre nenorocitii de susu se numera si choristii bisericesci, a căroru fundu séu lada cu bani, devenindu prada flacarei, si densii se impartasira din mil'a areata. Chorulu acesta este compus din tinerimea scolară, si catehismeni, cari producendu-se la hramulu S. Nicolae, sub condescerea on. parinte N. Popoviciu, cu cantările de sub s. Liturgia, si cu imnulu Esc. Sele prea bunului Archiepiscopu si Metropolitu Andreiu „Eata diu'a cea dorita“ a seceratu laud'a numerosilor asultatori din Brasiovu, pre care-i invitase titorulu bisericiei D N. Gaitenariu la acésta solemnitate anuala. Brasiovu in 14 Decembre 1867.

Interpretele nenorocitilor locului Ioann Petricu Protopopu.

* * Dupa o pauza de mai multe dile incepe a sosi căte o diligentia postala. Comunicatiunea e inşa si acum grea, diu cause umetilor celoru mari.

* * Tergulu de tiéra din Apoldul mare se stramuta cu invorea Guvernului de pre 21 Novembre c. n. pre 11 Decembre c. n.

* * Pre drumulu intre Aaradu si Sabii s'a aflatu ca lipsesc la sosire in Sabii unu pachet de 50,000 fl. v. a. Mai târdiu se vediu greslel'a ca acei bani se espedara la Temisiór'a. Asa dara banii nu suntu perduți.

* * Guvernul imperiului Rusiei a insarcinat pre d. Aginte si consulu generalu alu Rusiei, acreditatu pre langa curtea A. Sale Carolu I spre a incheia cu guvernul nostru o conveniune postale. Constatâmu cu cea mai depină bucuria acestu prin care guvernul imperatului Rusiei arata si buna-vointia pentru România si intiegere politica. Cu acésta ocazie presintâmu omagiele noastre d-lui aginte si consule generale alu Austriei. (Romanulu de la 26 nov. v.)

Burs'a de Vienn'a.

Din 16/28 Decembre 1867.

Metalele 5%	54	60	Act. de creditu	181	40
Imprumut. nat. 5%	64	10	Argintulu	119	50
Actiile de banca	669		Galbinulu	5	78 1/2